

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא, לעולם רבי שמעון בן אלעזר היא, ואפילו ברוב ישראל נמי, והכא במאי עסקינן - בטמון.												◇
אי בטמון - מאי עבידתיה גביה?		♣										◇
מצא כלי באשפה, מכוסה - לא יגע בו, מגולה - נוטל ומכריז	והתנן:	♣										◇
באשפה שאינה עשויה לפנות, ונמלך עליה לפנותה.	כדאמר רב פפא:	!										◇
הכא נמי - באשפה שאינה עשויה לפנות, ונמלך עליה לפנותה.		!										◇
ואיבעית אימא: לעולם רבנן, מי קתני הן שלו? אינו חייב להכריז קתני, ויניה וייתי ישראל ויהיב ביה סימנא, ושקיל.										!		◇
מצא חבית יין בעיר שרובה נכרים - מותרת משום מציאה, ואסורה בהנאה. בא ישראל ונתן בה סימן - מותרת בשתיה למוצאה.	תא שמע דאמר רב אסי:									♣		◇
כמאן - כרבי שמעון בן אלעזר, שמע מינה: כי קאמר רבי שמעון בן אלעזר - ברוב נכרים, אבל ברוב ישראל - לא.										♣		◇
לעולם אימא לך רבי שמעון בן אלעזר אפילו ברוב ישראל נמי קאמר, ורב אסי סבר לה כוותיה בחדא, ופליג עליה בחדא.										!		◇
וכי מאחר דאסירא בהנאה, מותרת משום מציאה למאי הלכתא?										♣		◇
לקנקנה.	רב אשי:	!										◇
ההוא גברא דאשכח ארבעה זוזי דציירי בסדינא ושדו בנהר בירן. אתא לקמיה דרב יהודה.												◇
זיל אכריז.	אמר ליה: [רב יהודה]											■
והא זוטו של ים הוא										♣		◇
שאני נהר בירן, כיון דמתקיל לא מיאש.										!		◇
והא רובא נכרים נינהו, שמע מינה אין הלכה כרבי שמעון בן אלעזר אפילו ברוב נכרים										♣		◇
שאני נהר בירן, דישאל סכרו ליה, וישאל כרו ליה. כיון דישאל סכרו ליה - אימור מישאל נפל, וכיון דישאל כרו ליה - לא מיאש.										!		◇
רב יהודה הוה שקיל ואזיל בתריה דמר שמואל בשוקא דבי דיסא												○
מצא כאן ארנקי מהו?	אמר ליה: [רב יהודה]											^
הרי אלו שלו.	אמר ליה: [מר שמואל]									!		◇
בא ישראל ונתן בה סימן מהו?	[רב יהודה]									^		◇
חייב להחזיר.	אמר ליה: [מר שמואל]									!		◇
תרת?	[רב יהודה]									♣		◇
אמר ליה: לפנים משורת הדין.	אמר ליה: [מר שמואל]	!										◇
כי הא דאבוה דשמואל אשכח הנך חמרי במדברא, ואהזרינהו למרייהו לבתר תריסר ירחי שתא, לפנים משורת הדין.	[אבוה דשמואל]	○	!									◇
רבא הוה שקיל ואזיל בתריה דרב נחמן בשוקא דגלדאי, ואמרי לה בשוקא דרבנן,												○
מצא כאן ארנקי מהו?	אמר ליה: [רבא]											^
הרי אלו שלו.	אמר ליה: [רב נחמן]									!		◇
בא ישראל ונתן בה סימן מהו?	[רבא]									^		◇
הרי אלו שלו.	אמר ליה: [רב נחמן]									!		◇
והלוא עומד וצווח	[רבא]									♣		◇
נעשה כצווח על ביתו שנפל, ועל ספינתו שטבעה בים.	[רב נחמן]	!										◇

disputants-הולקים-◊ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה-■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בבא מציעא-אלו מציאות	מימרא												◊	כד:
ההוא דיו דשקיל בשרא בשוקא, ושדיה בצנייתא דבי בר מריון. אתא לקמיה דאביי.													◊	כד:
זיל שקול לנפשך.	אמר ליה: [אביי]												◊	כד:
והא רובא דישראל נינהו, שמעת מינה: הלכה כרבי שמעון בן אלעזר אפילו ברוב ישראל										ז			◊	כד:
שאני דיו, דכוותו של ים דמי.										!			◊	כד:
בשר שנתעלם מן העין אסור	והא אמר רב:									ז			◊	כד:
בעומד ורואהו.										!			◊	כד:
רבי חנינא מצא גדי שחוט בין טבריא לציפורי והתירוהו לו.													◊	כד:
התירוהו לו משום מציאה - כרבי שמעון בן אלעזר, משום שחיטה - כרבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי.	רבי אמי:												◊	כד:
הרי שאבדו לו גדייו ותרגוליו הלך ומצאן שחוטין - רבי יהודה אוסר מתיר.	דתניא: [רבי יהודה] רבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי:									◊			◊	כד:
נראין דברי רבי יהודה כשמצאן באשפה, ודברי רבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי כשמצאן בבית.	רבי:												◊	כד:
מדהתירוהו לו משום שחיטה - רובא ישראל נינהו, שמעת מינה הלכה כרבי שמעון בן אלעזר אפילו ברוב ישראל										ז			◊	כד:
רוב נכרים ורוב טבחי ישראל.	רבא:									!			◊	כד:
רבי אמי אשכח פרגיות שחוטות בין טבריא לציפורי, אתא לקמיה דרבי אסי, ואמרי לה לקמיה דרבי יוחנן, ואמרי לה בי מדרשא.													◊	כד:
זיל שקול לנפשך.	ואמרו ליה:												◊	כד:
רבי יצחק נפחא אשכח קיבורא דאזלי ביה אזלווי, אתא לקמיה דרבי יוחנן, ואמרי לה בני מדרשא													◊	כד:
זיל שקול לנפשך.	ואמרו ליה:												◊	כד:
ואלו חייב להכריז:													■	כד:
מצא פירות בכלי, או כלי כמות שהוא, מעות בכיס, או כיס כמות שהוא,													◊	כד:
צבורי פירות, צבורי מעות													◊	כד: